

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/208/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815201461
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5815201461.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobkyne: Bc. X. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/XX-XX, K. T., proti žalovanému: E. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. E. XXX, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Martou Kucbelovou, nar. XX. XX. XXXX, bytom P. D. XX, J. J., o zaplatenie 24.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 2C/101/2015-373 zo dňa 02. júla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 2C/101/2015-373 zo dňa 02. 07. 2019 žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 16. 03. 2015 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 24.000,- eur spolu s 5,75 %-ným úrokom z omeškania ročne od 14. 03. 2013 do zaplatenia titulom náhrady škody na 3-izbovom byte č. XX, nachádzajúcom sa na Ul. J. v K. T., k. ú. E. J. na XX. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavenom na pozemku prac. C-KN č. 70/12, ktorého sa po rozvode ich manželstva stala výlučnou nájomníčkou, ktorý jej žalovaný odovzdal v zlom stave. Náklady na uvedenie bytu do užívania schopného stavu predstavovali sumu 24.000,- eur, za ktorú škodu zodpovedá žalovaný.

Žalovaný nárok uplatnený žalobkyňou neuznal, majúc zato, že žalobkyňa tento nepreukázala. Žalobkyni žiadnu škodu nespôsobil. Byt, ktorý mal údajne poškodiť, bol bytom družstevným až do 13. 06. 2013, kedy bol prevezený do vlastníctva žalobkyne. Žalobkyni odovzdal kľúče od bytu dňa 12. 05. 2013, byt bol v užívania schopnom stave, opotrebovaný primerane k jeho amortizácii. Hodnota rekonštrukcie nemôže predstavovať škodu a pokiaľ žalobkyňa realizovala rekonštrukciu bytu, musí znášať jej náklady sama. Citujúc ust. § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 Občianskeho zákonníka súd žalobu žalobkyne zamietol.

Konštatoval, že žalobkyňa sa v konaní domáhala náhrady škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorú jej mal žalovaný spôsobiť poškodením bytu č. XX, nachádzajúceho sa na XX. poschodí, vo vchode XX bytového domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na pozemku prac. C-KN č. 70/12, k. ú. E. J., v K. T.. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobkyňa je vlastníčkou bytu od 13. 06. 2013, do tohto dátumu bolo vlastníkom bytu Okresné stavebné bytové družstvo Dolný Kubín. Žalobkyňa prevzala byt od žalovaného dňa 12. 05. 2013. V žalobe žalobkyňa uvádzala, že žalovaný byt poškodil pred 12. 05. 2013, až následne v priebehu konania začala tvrdiť, že k poškodeniu bytu došlo po 12. 05. 2013, neskôr aj to, že k poškodeniu bytu došlo až po 13. 06. 2013. Tieto tvrdenia žalobkyne však súd považoval za účelové, nakoľko sa len prispôbovali právnemu názoru súdu vyplývajúceho z toho, k akým skutočnostiam

smerovalo, resp. malo smerovať dokazovanie. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný po 13. 06. 2013 chodil do bytu len za účelom návštevy jeho maloletej vnučky a vždy boli prítomné aj iné osoby. Žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by žalovaný po dni 13. 06. 2013 vstupoval do bytu sám.

Súd konštatoval, že žalovaný skutočne škodu na byte spôsobil tým, že z bytu odniesol kuchynskú linku, vaňu z kúpeľne, sporák, vstavanú skriňu, vymenil zárubne za pôvodné. Uvedené veci sú štandardne súčasťou hlavnej veci (bytu), prípadne príslušenstvom a ich odobratím dochádza k znehodnoteniu bytu a k jeho poškodeniu, nakoľko ich odstránenie vyvolá potrebu dodatočných opráv a úprav. Z vykonaného dokazovania však mal súd za preukázané, že ku všetkým škodám v byte došlo do 13. 06. 2013, t. j. v čase keď vlastníkom bytu bolo Okresné stavebné bytové družstvo Dolný Kubín, preto aktívne vecne legitimovaným v tomto spore malo byť Okresné stavebné bytové družstvo Dolný Kubín a nie žalobkyňa. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol, keď tomu, kto nebol vlastníkom veci v čase, keď došlo k jej poškodeniu, strate, zničeniu a pod., nevzniká skutočná škoda spočívajúca v znížení hodnoty veci a nemôže tak dôjsť ani k zmenšeniu jeho majetkového stavu oproti stavu pred škodovou udalosťou. Na uvedenom nemôže v danej veci nič zmeniť ani skutočnosť, že žalobkyňa sa stala vlastníčkou už poškodených nehnuteľností.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a túto priznal strane, ktorá bola v spore plne úspešná (žalovanému).

2. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

V odvolaní namietala neurčitosť výroku I. rozsudku z dôvodu, že sa v ňom konkrétne neuvádza čo bolo predmetom žaloby, ktorá bola zamietnutá.

S poukazom na ust. § 273 C. s. p. mala zároveň zato, že v konaní boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa uvedeného ustanovenia, pretože žalovaný sa včas a riadne nevyjadril na výzvu súdu zo dňa 02. 08. 2016, ktorá mu bola doručená dňa 24. 08. 2016. Vyjadrenie žalovaného zo dňa 26. 08. 2016 nie je podľa žalobkyne vlastnoručne podpísané žalovaným, tohto neoprávnene podpísala tretia osoba. Z uvedeného dôvodu sa na toto vyjadrenie žalovaného nemôže prihliadať. V priebehu konania navrhla vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 273 C. s. p., pričom súd na pojednávaní dňa 04. 06. 2019 tento jej návrh bezdôvodne zamietol a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa týmto jej návrhom vôbec nezaoberal.

V ďalšom žalobkyňa namietala vydanie rozsudku nezákonným sudcom. Uviedla, že zákonným sudcom v tejto veci je sudca JUDr. Milan Antal, ktorému bola vec pridelená podateľňou súdu a dosiaľ jej nebolo doručené žiadne rozhodnutie či oznámenie súdu o existencii nejakého zákonného dôvodu, pre ktorý sudca JUDr. Milan Antal prestal byť zákonným sudcom v tejto veci.

Žalobkyňa súdu prvej inštancie vytýkala i nesprávny postup, keď v zápisnici o pojednávaní zo dňa 04. 06. 2019 nie je uvedené poučenie súdu podľa § 181 ods. 2 C. s. p. Súd na pojednávaní poskytol stranám všeobecné poučenie o tom, že je sporné či došlo ku škode, kto ju zaviniť, či bola škodová udalosť a či je daná príčinná súvislosť. Takéto poučenie nie je poučením podľa § 181 ods. 2 prvá veta C. s. p., keďže súd neposkytol poučenie o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd neoznámil stranám konania ani svoje predbežné právne posúdenie veci, hoci to bolo jeho povinnosťou v zmysle citovaného ustanovenia. Takýmto postupom súdu bolo porušené jej právo na spravodlivé súdne konanie a v prípade napadnutého rozsudku ide o tzv. prekvapivé rozhodnutie.

Žalobkyňa namietala i spôsob doručenia napadnutého rozsudku, ktorý bol jej splnomocnenému zástupcovi doručený osobne na pojednávaní dňa 02. 07. 2019 v listinnej podobe, hoci súd bol povinný doručiť mu ho v elektronickej podobe.

V ďalšom žalobkyňa namietala, že súd na pojednávaní dňa 04. 06. 2019 nedal stranám konania poučenie, ktoré je uvedené na strane 2 odsek 4 zápisnice o tom, že podľa ust. § 204 C. s. p. súd upúšťa od čítania i oznámenia obsahu tých listín, ktorých odpis bol sporovým stranám v priebehu konania doručený a listiny alebo ich obsah neboli žiadnou zo sporových strán spochybnené, a s ktorými sa súd oboznámil v rámci prípravy pojednávania s tým, že na žiadosť ktorejkoľvek sporovej strany súd stranou požadovanú listinu oboznámi jej prečítaním, resp. zreferovaním obsahu. Na pojednávaní prostredníctvom svojho advokáta viackrát namietla skutočnosť, že jej neboli doručené podpísané a opečiatkované odborné vyjadrenia znalkyne Ing. Zuzany Kubačkovej č. 6/2016 a č. 7/2016, nakoľko tieto boli jej advokátovi doručené nepodpísané znalkyňou, bez pečiatky znalkyne a bez akýchkoľvek príloh. Napriek jej námietkam súd na tomto pojednávaní postupom podľa § 204 C. s. p. neoboznámil uvedené odborné vyjadrenia znalkyne Ing. Zuzany Kubačkovej, ani jej ich na tomto pojednávaní nedoručil. Na

pojednávani prostredníctvom advokáta viackrát namietla skutočnosť, že „oznámenie o zaslaní dokladov na čl. 283 - 294 súdneho spisu“ bolo jej advokátovi doručené dňa 05. 01. 2018 emailom sestrou žalovaného Mgr. R. G. z jej emailovej adresy. Takéto doručenie dokladov nemá podľa § 125 ods. 2 C. s. p. žiadne právne účinky.

V súvislosti s pojednávaním dňa 04. 06. 2019 žalobkyňa namietala i vydanie viacerých nesprávnych procesných uznesení súdu, keď súd zamietal návrhy na dokazovanie, ktoré jej právny zástupca podal v jej mene ako návrhy jej právneho zástupcu, a teda dosiaľ nebolo rozhodnuté o jej návrhoch na doplnenie dokazovania. Pokiaľ súd zamietol návrh na vykonanie znaleckého dokazovania v odbore pismoznalectvo, je toto uznesenie zároveň neurčité, pretože v ňom nie je uvedené čo konkrétne malo byť predmetom tohto znaleckého dokazovania.

Súd nepripustil ani dôkazy vykonaním svedeckej výpovede svedkov G. X. a P. X., hoci neexistoval žiadny zákonný dôvod na nepripustenie ich svedeckých výpovedí. Súd navyše bezdôvodne ako dôkaz akceptoval čestné prehlásenia svedkov G. X. a P. X., ktoré predložil žalovaný.

Žalobkyňa poukázala tiež na to, že na pojednávaní dňa 04. 06. 2019 bolo vyhlásené uznesenie, ktorým súd prerušil konanie na 10 minút, čo je zrejme zo zvukového záznamu, avšak v zápisnici je nesprávne uvedené, že bolo vyhlásené uznesenie, ktorým súd prerušil pojednávanie. Súd pritom napriek upozorneniu jej advokáta toto uznesenie nezmenil, nezrušil ani nebolo vyhlásené uznesenie o pokračovaní v konaní. Po 10 minútach nedošlo k pokračovaniu v konaní, teda konanie je stále prerušené, preto súd nemohol dňa 02. 07. 2019 vydať napadnutý rozsudok.

V ďalšom uviedla, že zo zvukového záznamu z pojednávania dňa 04. 06. 2019 je zrejme, že na záver pojednávania, po záverečných rečiach súd uviedol, že vypočuje ako svedka p. D., v dôsledku čoho bude musieť pojednávanie odročiť. Bez toho, aby odzneli nejaké prednesy strán konania alebo ich zástupcov, súd vzápätí uviedol, že čo sa týka tohto svedka, zistil v akom vzťahu je k žalobkyni a následne vyhlásil uznesenie, ktorým návrh na výsluch tohto svedka zamietol. Súd znovu procesne pochybil, pretože nezrušil uznesenie o odročení pojednávania.

V tejto súvislosti poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 276/2014, podľa ktorého spochybňovanie objektívnosti výpovedí svedkov a účastníkov konania iba na základe ich kolegiálneho alebo iného rodinného či spoločenského vzťahu bez toho, aby vierohodnosť výpovedí spochybňovali aj iné, objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy, by v prípadoch, kedy jediným dostupným dôkazom je práve iba výpoveď účastníka konania či svedkov majúcih medzi sebou takýto vzťah, viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno navrhovateľom a zároveň by viedlo k vytvoreniu neakceptovateľnej „prezumpcie nepravdivosti“ svedeckých výpovedí či tvrdení účastníkov konania. Súd pritom iba na základe súčasného vzťahu medzi ňou a svedkom Ing. I. D. zamietol návrh na výsluch svedka. Takýto postup súdu pri vykonávaní dokazovania výsluchom svedka je v rozpore s platnou súdnou judikatúrou, a teda s princípom právnej istoty.

Žalobkyňa v odvolaní tiež namietala, že súd jej na pojednávaní dňa 04. 06. 2019 nedal dostatočný časový priestor na prednesenie jej záverečnej reči, čím porušil jej právo na spravodlivý proces. V záverečnej reči sa chcela konkrétne vyjadriť k nepravdivej výpovedi žalovaného a k nepravdivým listinným dokladom, ktoré predložil v konaní. Súd sa zároveň v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré uviedol jej advokát v záverečnej reči.

Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného žalobkyňa namietala ich pravdivosť z dôvodu, že žalovaný sa na základe nepravdivých tvrdení chce zbaviť povinnosti zaplatiť jej spôsobenú škodu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejme že súd je názoru, že jej žalovaný spôsobil škodu na jej byte, otázny je iba čas vzniku škody, na ktorú skutočnosť súd odmietol vykonať dokazovanie. V priebehu konania opakovane namietla pravosť a vierohodnosť všetkých listinných dokladov predložených žalovaným. Tieto listinné doklady sú tzv. súkromnými listinami, preto bol žalovaný povinný preukázať pravosť a vierohodnosť všetkých ním predložených fotokópií listinných dokladov, čo do vyhlásenia napadnutého rozsudku neurobil. Súd podľa žalobkyne nesprávne zhodnotil výpovede strán konania a vykonané dôkazy.

Napadnutý rozsudok na pojednávaní dňa 02. 07. 2019 nebol vyhlásený správne - bol síce vyhlásený v mene Slovenskej republiky, ale nebol vyhlásený Okresným súdom Námestovo a samosudcom JUDr. Martinom Chlebom. Pri vyhlásení rozsudku nebolo uvedené kto je žalobca a žalovaný, aký bol predmet konania a ani číslo konania. Po vyhlásení napadnutého rozsudku súd prítomným osobám nedal poučenie o možnosti exekúcie, hoci je to povinnosť súdu podľa § 219 ods. 1 C. s. p. V súlade s C. s. p. podľa žalobkyne nie je ani poučenie o odvolaní, ktoré bolo dané v písomnom vyhotovení rozsudku, keďže je neprimerane stručné.

Zápisnica o pojednávaní dňa 04. 06. 2019 nezaznamenáva skutočný priebeh pojednávania, čo je zrejme zo zvukového záznamu z tohto pojednávania. V stanovisku zo dňa 27. 06. 2019 na túto skutočnosť

poukázala a podala návrh na opravu zápisnice o pojednávaní, avšak súd sa touto jej námietkou vôbec nezaoberal.

Námietala, že súd sa nezaoberal námietkou započítania, ktorú vzniesla v priebehu tohto konania a v priebehu konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/5/2015 podľa § 97 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 147 ods. 1 C. s. p. a § 580 Občianskeho zákonníka vo svojich písomných podaniach. Svoj nárok na zaplatenie sumy 24.000,- eur s prísl., ktorý je predmetom tohto konania započítala s nárokom žalovaného na zaplatenie sumy 25.000,- eur s prísl., o ktorom sa viedlo konanie na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/5/2015. V tomto konaní podala návrh na spojenie uvedených vecí do jedného konania, o tomto jej návrhu nebolo v žiadnom z konaní rozhodnuté.

V ďalšom žalobkyňa namietala nedoručenie vyjadrenie žalovaného zo dňa 26. 08. 2016 s výzvou na repliku k podanému vyjadreniu žalovaného. Súd jej neumožnil, aby sa v súlade s § 167 ods. 3 C. s. p. vyjadrila ku skutočnostiam uvedeným vo vyjadrení žalovaného, čím porušil princíp rovnosti zbraní a princíp kontradiktórnosti konania v jej neprospech. Na tieto skutočnosti opakovane poukázal jej advokát, avšak súd sa týmito skutočnosťami vôbec nezaoberal.

Podľa žalobkyne súd vo veci rozhodol predčasne, bez dostatočného zistenia skutkového stavu veci, pretože napriek jej opakovaným návrhom nevykonával ňou navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd nevykonával výsluch svedkov G. X., P. X. a Ing. I. D.. V podaní zo dňa 27. 05. 2019 súdu oznámila, že nie je schopná zabezpečiť prítomnosť navrhnutých svedkov na pojednávaní, preto navrhla, aby ich prítomnosť podľa § 197 ods. 2 C. s. p. zabezpečil súd. Súd týchto svedkov predvolal, avšak títo si vzhľadom na neprímerane krátku úložnú dobu nestihli prevziať predvolania a tieto sa súdu vrátili ako neprevzaté. Súdu nič nebránilo, aby ju, resp. jej advokáta, písomne upovedomil, aby zabezpečili účasť navrhnutých svedkov. Súd takto nepostupoval a svoju chybu pri predvolávaní svedkov využil proti nej a zamietol návrh na vypočutie všetkých ňou navrhnutých svedkov. Súd nevykonával ani znalecké dokazovanie znalcom na pravosť podpisu žalovaného na písomnom vyjadrení zo dňa 28. 06. 2016. Rovnako súd nevykonával ani znalecké dokazovania znalcom na zistenie výšky škody, ktorú jej spôsobil žalovaný na byte potom, ako sa dňa 13. 06. 2013 stala jeho výlučnou vlastníčkou. Súd neoboznámil spisy Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9C/241/2002, sp. zn. 7C/17/2005, sp. zn. 7C/274/2005, Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7C/5/2015. Oboznámením týchto súdnych spisov by sa preukázala nepravdivosť tvrdení žalovaného. Súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nezaoberal každým jedným jej návrhom na vykonanie dokazovania, hoci to bola jeho zákonná povinnosť. V dôsledku nevykonania týchto dôkazov súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom.

Podľa žalobkyne je napadnutý rozsudok nesprávne odôvodnený. Súd si z vykonaných dôkazov a argumentov vybral iba to, čo mu vyhovovalo a s jej nevyhovujúcimi tvrdeniami a argumentami sa vôbec nezaoberal. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť na základe akých konkrétnych vykonaných dôkazov súd dospel k názoru, že ku všetkým škodám v byte došlo do 13. 06. 2013, t. j. v čase keď vlastníkom bytu bolo Okresné stavebné bytové družstvo Dolný Kubín. Tento názor súdu je nesprávny, keďže na pojednávaní dňa 04. 06. 2019 uviedla, že prevažnú časť škôd jej žalovaný spôsobil po 13. 06. 2013, t. j. v čase keď už bola výlučnou vlastníčkou bytu. Tým, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil napadnutý rozsudok, odňal jej právo konať pred súdom a porušil jej právo na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na nesprávnosť výroku č. I. napadnutého rozsudku je podľa žalobkyne nesprávny aj výrok o trovách konania. V konaní mala mať úspech vo veci, preto jej súd mal priznať náhradu trov konania.

Podľa žalobkyne malo byť vo výroku o trovách konania zároveň uvedená aj formulácia, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

V závere žalobkyňa zotrvala na svojich tvrdeniach a vyjadreniach produkovaných v konaní, s ktorými sa podľa nej súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku nevyssporiadal.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Výrok napadnutého rozsudku je podľa žalovaného jasný, zrozumiteľný, vecne správny, zo záhlavia rozsudku jednoznačne vyplýva čo bolo predmetom rozhodovania.

Pokiaľ ide o rozsudok pre zmeškanie, na jeho vydanie neboli splnené zákonné podmienky, nakoľko sa k žalobe včas písomne vyjadril podaním zo dňa 26. 08. 2016. Na pojednávaní dňa 27. 11. 2017 sudca JUDr. Miroslav Jagnešák dal prítomným poučenie podľa § 181 ods. 2 C. s. p. V konaní nebol pasívny, preto neprichádzalo do úvahy vydanie rozsudku pre zmeškanie.

Žalovaný odvolacie námietky žalobkyne, pokiaľ ide o procesný postup súdu, nepovažoval za relevantné. Vo vzťahu k odbornému vyjadreniu Ing. X. T. uviedol, že toto priložil do spisu iba z opatrnosti. Žalobkyni škoda nevznikla, preto nebolo potrebné dokazovať jej výšku.

Súd prvej inštancie podľa žalovaného vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na zistenie skutkového stavu vypočul obe strany. Žalobkyňa na pojednávaní odmietla odpovedať na konkrétne otázky jeho zástupkyne. Okresný súd podľa neho správne a dôvodne zamietol dokazovanie výsluchom svedkov - ich synov a Ing. I. D.. Žalobkyňa prítomnosť svedkov nezabezpečila, v rozpore so zásadou koncentrácie súdneho konania ich výpoveď navrhla až v závere súdneho konania, pričom nešpecifikovala na akú konkrétnu skutočnosť majú byť vypočutí. Až v priebehu pojednávania uvádzala, že majú potvrdiť, že do bytu dochádzal aj v čase, keď sa stala výlučnou vlastníčkou bytu. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobkyňa ako dôkaz na preukázanie výšky škody predložila krycí list rozpočtu, ktorý bol spracovaný po obhliadke a zameraní skutkového stavu dňa 11. 06. 2013, teda ešte predtým ako sa dňa 13. 06. 2013 stala vlastníčkou predmetného bytu. Neobstojí preto jej tvrdenie, že jej mal spôsobiť škodu aj po 13. 06. 2013. Pokiaľ okresný súd vyvodil záver, že žalobkyni škodu nespôsobil, bol jeho záver vecne správny a akékoľvek dokazovanie výsluchom navrhovaných svedkov by bolo nadbytočné a neekonomické. Pokiaľ ide o dokazovanie znalcom v odbore písomoznalctva, toto bolo žalobkyňou navrhnuté iba účelovo. Svoj podpis na vyjadrení nepoprel, pričom prípadná absencia podpisu by predstavovala takú vadu podania, ktorú je možné odstrániť.

Pokiaľ ide o neoboznámenie spisov Okresného súdu Dolný Kubín a Okresného súdu Námestovo, listiny, prípadne súdne rozhodnutia, na ktoré žalobkyňa poukazuje v odvolaní, sú súčasťou spisu. Žalobkyňa neuviedla čo konkrétne má súd zo spisov oboznamovať. Vzhľadom aj na neexistenciu zákonných podmienok pre náhradu škody okresný súd dôvodne upustil od oboznamovania celých spisových materiálov.

Napadnutý rozsudok je podľa žalovaného náležite odôvodnený, súd sa v dostatočnom rozsahu presvedčivo vysporiadal s námietkami a dôkazmi relevantnými pre rozhodnutie vo veci.

V úvode vyjadrenia žalovaný žiadal o predĺženie sudcovskej lehoty na vyjadrenie z dôvodu, že pre náročnosť podania a vážny zdravotný stav jeho zástupkyne nemohol podať vyjadrenie v súdom určenej lehote 10 dní.

4. Žalobkyňa v stanovisku k vyjadreniu žalovaného (v tzv. replike) poukázala na to, že vyjadrenie bolo podané oneskorene, po uplynutí súdom určenej 10-dňovej lehoty na vyjadrenie. Splnomocnená zástupkyňa vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom nepreukázala svoj vážny zdravotný stav, na ktorý sa odvoláva a ani neoznačila žiadne dôkazy na jeho preukázanie. Za takého stavu nebola preukázaná existencia zákonných ospravedlniteľných dôvodov podľa § 122 C. s. p. na odpustenie zmeškania lehoty na zaslanie vyjadrenia. Navyiac samotnému žalovanému nič nebránilo, aby sa v súdom určenej lehote písomne vyjadril on sám.

V ďalšom žalobkyňa zopakovala tvrdenia uvedené v odvolaní.

5. Žalovaný na vyjadrenie žalobkyne už nereagoval.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a, vyhodnotiac odvolanie žalobkyne ako nedôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobkyne a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odvolanie žalobkyne vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keď žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

8. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd v nadväznosti na odvolacie námietky žalobkyne uvádza:

9. Žalobkyňa v odvolaní na prvom mieste namietala neurčitosť výrokovej časti napadnutého rozsudku z dôvodu, že sa v ňom neuvádza čo bolo predmetom žaloby, ktorá bola zamietnutá. Odvolací súd

uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. V úvodnej časti rozsudku je prejednávaná vec riadne konkretizovaná uvedením strán konania a predmetu sporu, a teda niet žiadnych pochybností o tom, čo bolo predmetom konania a o akom nároku súd rozhodol. Predmet konania súd prvej inštancie uviedol i v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré spolu s výrokom a úvodnou časťou rozsudku tvoria jeden celok, v odôvodnení rozsudku súd uviedol i dôvody zamietnutia žaloby.

10. Ďalšia odvolacia námietka žalobkyne spočívala v porušení jej základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa žalobkyne bol jej zákonným sudcom JUDr. Milan Antal a nebolo jej doručené žiadne oznámenie súdu z akého dôvodu prestal byť tento sudca zákonným sudcom a je ním JUDr. Martin Chlebo. V nadväznosti na uvedenú odvoláciu námietku odvolací súd uvádza, že prejednávaná vec bola pôvodne pridelená sudcovi JUDr. Miroslavovi Jagnešákovi (č. I. 4 spisu), ktorý sa tak vo veci stal zákonným sudcom (nie JUDr. Antal). Následne, z dôvodu pracovnej neschopnosti zákonného sudcu, bola vec v súlade s dodatkom č. 6 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2015 (č. I. 99 pv spisu), do ukončenia pracovnej neschopnosti JUDr. Jagnešáka, pridelená náhodným výberom pomocou technických prostriedkov na prejednanie JUDr. Milanovi Antalovi ako zastupujúcemu sudcovi. Po ukončení pracovnej neschopnosti JUDr. Jagnešáka bola vec v súlade s dodatkom č. 5 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2016 vrátená JUDr. Miroslavovi Jagnešákovi (č. I. 110 pv). V súlade s dodatkom č. 6 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2018 bola vec v súvislosti s prerušením výkonu funkcie sudcu JUDr. Miroslava Jagnešáka, dňa 01. 10. 2018, náhodným výberom pomocou technických prostriedkov pridelená na prejednanie sudkyňi JUDr. Zuzane Krivdovej (č. I. 296 pv), v súlade s dodatkom č. 4 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2019 bola následne vec v súvislosti s dlhodobou neprítomnosťou JUDr. Zuzany Krivdovej pridelená zastupujúcemu sudcovi JUDr. Martinovi Chlebovi (č. I. 297 pv), ktorý vo veci následne i rozhodol. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že jej nebolo doručené oznámenie súdu o dôvode zmeny zákonného sudcu, súd túto povinnosť nemá. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že právny zástupca žalobkyne bol pravidelne študovať spis, a to i po zmenách sudcov prejednávajúcich danú vec, a teda mal možnosť preveriť pridelenie veci tomu - ktorému sudcovi. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že oznámenie o zmene sudcu, podľa ktorého bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie JUDr. Martinovi Chlebovi, bolo doručené splnomocnenému zástupcovi žalobkyne dňa 15. 05. 2019 a žalobkyňi dňa 21. 05. 2019 (č. I. 297 pv).

11. Žalobkyňa v odvolaní namietala i porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku viacerých pochybení súdu prvej inštancie, ktorý jej svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

12. K naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. dochádza vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňuje realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenia súdu preto musia byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky). Odvolací súd, skúmajúc jednotlivé odvolacie námietky žalobkyne, dospel k záveru, že vytýkané procesné pochybenia súdu prvej inštancie nie sú takej intenzity, aby došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a aby boli spôsobilé zvrátiť rozhodnutie okresného súdu.

13. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý, nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania a rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodoval v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého

spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03) a ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04). Vychádzajúc z uvedeného nemožno konštatovať porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces postupom okresného súdu v intenzite a rozsahu, ktorý by zakladal dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku.

14. V súvislosti s procesným postupom súdu prvej inštancie žalobkyňa v prvom rade namietala nevydanie rozsudku pre zmeškanie, čo žalobkyňa odôvodnila absenciou vyjadrenia žalovaného k žalobe v súdom určenej lehote. Odvolací súd uvedenú námietku žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodnú, pričom v tomto smere sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v bode 5. odôvodnenia. Z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súdu bolo doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, pričom žalovaný pred súdom prvej inštancie potvrdil, že ide o jeho vyjadrenie. S námietkami žalobkyne produkovanými vo vzťahu k uvedenému vyjadreniu sa súd prvej inštancie riadne vysporiadal (nie je teda dôvodná námietka žalobkyne, že sa súd uvedeným návrhom nezaoberal), rovnako sa vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného riadne vysporiadal aj s návrhom žalobkyne na doplnenie dokazovania znalcom z odvetvia písomoznalctva. V nevydaní rozsudku pre zmeškanie pritom nemožno vidieť porušenie práva žalobkyne na spravodlivé súdne konanie (rozsudok pre zmeškanie predstavuje svojim spôsobom sankciu protistrany za nečinnosť v konaní).

15. V nadväznosti na námietku žalobkyne vytykajúcu súdu prvej inštancie nedoručenie vyjadrenia žalovaného spolu s výzvou na vyjadrenie k tomuto vyjadreniu (na podanie repliky), odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že vyjadrenie žalovaného bolo splnomocnenému zástupcovi žalobkyne doručené dňa 03. 10. 2016, prílohy k vyjadreniu boli splnomocnenému zástupcovi žalobkyne doručené protistranou elektronicky - e-mailom dňa 05. 01. 2018, ktorá skutočnosť bola súdu oznámená dňa 17. 01. 2018. Odborné vyjadrenie Ing. T. č. 6/2016 a 7/2016 bolo splnomocnenému zástupcovi žalobkyne doručené súdom prvej inštancie dňa 01. 02. 2018 (č. I. 284 spisu). Doručenie príloh pritom žalobkyňa, resp. jej splnomocnený zástupca nerozporoval, tieto nepovažovala za doručené len z dôvodu, že jej neboli doručené súdom, ale protistranou, resp. treťou osobou. Vychádzajúc z daného skutkového stavu odvolací súd nepovažuje odvolaciu námietku žalobkyne vo vzťahu k nedoručeniu vyjadrenia žalovaného a jeho príloh za relevantnú, keď tieto boli splnomocnenému zástupcovi žalobkyne doručené, a teda žalobkyňa mala možnosť sa s týmito oboznámiť a vyjadriť sa k nim. I keď zo strany súdu nebola žalobkyňa v zmysle § 167 ods. 3 C. s. p. poučená o možnosti vyjadriť sa k vyjadreniu žalovaného, žalobkyňa bola v konaní v tom čase zastúpená advokátom (JUDr. Ján Vajda, ktorý má od 12. 02. 2020 pozastavený výkon advokácie, z ktorého dôvodu s ním odvolací súd ako s právnym zástupcom žalobkyne nekonal), ktorý si bol vedomý tohto práva a nič mu nebránilo repliku k vyjadreniu žalovaného podať aj napriek tomu, že o tejto možnosti súdom poučený nebol. Žalobkyňa zároveň mala možnosť sa k vyjadreniu žalovaného vyjadriť aj na nariadených pojednávaní, z ktorého dôvodu nemožno akceptovať jej námietku, že sa nemala možnosť k vyjadreniu žalovaného vyjadriť. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala nedoručenie odborného vyjadrenia znalkyne Ing. Zuzany Kubačkovej k výške škody, dôvodiac, že jej bolo doručené vyjadrenie znalkyne bez podpisu, pečiatky a príloh, odvolací súd zároveň dodáva, že uvedené odborné vyjadrenie nebolo podkladom pre rozhodnutie súdu, keď súd žalobu žalobkyne zamietol z dôvodu, že nebolo preukázané, že by žalobkyňi vznikla škoda na byte potom čo sa stala jeho vlastníčkou.

16. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku žalobkyne spočívajúcu v nerozhodnutí o námietke započítania, ktorú podala v priebehu konania. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobkyňa započítaciu námietku vzniesla v tomto konaní. Námietku započítania žalobkyňa podala v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/5/2015, preto nebol dôvod, aby súd o tejto v tomto konaní rozhodoval. Pokiaľ ide o návrh žalobkyne na spojenie tohto konania s konaním vedeným na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/5/2015, i keď súd o tomto jej návrhu nerozhodol, z odôvodnenia napadnutého rozsudku v bode 14. vyplýva, že týmto návrhom sa súd nezaoberal z dôvodu, že konanie sp. zn. 7C/5/2015 bolo už právoplatne skončené. Nie je teda dôvodná námietka žalobkyne, že sa súd s uvedeným návrhom žiadnym spôsobom nevysporiadal. I keď súd o návrhu žalobkyne nerozhodol uznesením, nemožno v tomto postupe podľa názoru odvolacieho súdu vidieť odňatie práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

17. Odvolací súd neakceptoval ani ďalšie odvolacie argumentácie žalobkyne procesného charakteru vo vzťahu k pojednávaniu vykonanému dňa 04. 06. 2019.

18. Žalobkyňa vo vzťahu k pojednávaniu dňa 04. 06. 2019 namietala absenciu poučenia podľa § 181 ods. 2 C. s. p., čím malo byť porušené jej právo na spravodlivé súdne konanie. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že pojednávanie dňa 04. 06. 2019 nebolo prvým pojednávaním v spore. Pojednávaniu predchádzalo pojednávanie dňa 27. 11. 2017, na ktorom súd dal stranám konania poučenie v zmysle § 181 ods. 2 C. s. p., na ktoré poučenie reagoval i zástupca žalobkyne. Z Civilného sporového priadku pritom nevyplýva, že poučenie podľa § 181 C. s. p. je povinný dať súd na každom pojednávaní v tej istej veci. Odvolací súd dodáva, že cieľom ust. § 181 ods. 2 C. s. p. je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Ak však sudca toto ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na vylúčenie strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva. Porušenie uvedeného ustanovenia nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20. 11. 2019).

19. V súvislosti s pojednávaním dňa 04. 06. 2019 žalobkyňa tiež namietala, že súd nedal stranám poučenie o neoboznamovaní listín ako je to uvedené v zápisnici podľa § 204 C. s. p. Zo zvukového záznamu z daného pojednávania však vyplýva, že súd uviedol, že upustí od čítania podľa § 204 C. s. p., i keď ďalej nekonštatoval, že obsah listín nebol stranami namietaný. Žalobkyňa uviedla, že na pojednávaní opakovane namietala, že jej neboli doručené podpísané a opečiatkované odborné vyjadrenia znalkyne Ing. Zuzany Kubačkovej, napriek tomu súd neoboznámil odborné vyjadrenia znalkyne a ani jej ich na tomto pojednávaní nedoručil. Ako už odvolací súd konštatoval v bode 14. odôvodnenia tohto rozhodnutia, z obsahu spisu vyplýva, že odborné vyjadrenia boli splnomocnenému zástupcovi žalobkyne doručené dňa 01. 02. 2018, tieto však zároveň neboli podkladom pre rozhodnutie súdu.

20. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobkyne spočívajúcu v nerozhodnutí o jej návrhoch na doplnenie dokazovania. Z obsahu spisu vyplýva, že súd o návrhoch žalobkyne na doplnenie dokazovania znalcami z odboru písmaoznactva, v odbore stavebníctva, výsluchom svedkov G. X., P. X. a Ing. I. D. rozhodol, na ktorej skutočnosti nič nemení to, že súd uviedol, že zamietla návrhy na doplnenie dokazovania právneho zástupcu žalobkyne. Je bez akýchkoľvek pochybností, že súd rozhodoval o návrhoch, ktoré v mene žalobkyne navrhol jej právny zástupca, preto neobstojí námietka žalobkyne, že súd zamietnutím návrhov na doplnenie dokazovania jej právneho zástupcu, nerozhodol o jej návrhoch na doplnenie dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia (bod 7. až 11.) sa súd s návrhmi na doplnenie dokazovania zároveň riadne vysporiadal. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazovala na to, že súd najskôr konštatoval, že svedka D. zamietla, z ktorého dôvodu bude musieť pojednávanie odročiť a následne bez toho, aby zrušil uznesenie o odročení pojednávania tento jej návrh zamietol, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu ani zo zvukovej nahrávky nevyplýva, že by súd pred rozhodnutím o zamietnutí návrhu na výsluch svedka pojednávanie odročil. Uznesenie o odročení pojednávania je zároveň rozhodnutím o vedení konania, ktorým súd nie je viazaný. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že dôvodom pre zamietnutie výsluchu svedka D. je len jej vzťah so svedkom, i keď zo zvukovej nahrávky z pojednávania vyplýva, že vzťah svedka a žalobkyne bol dôvodom pre zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom tohto svedka, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd výsluch svedka zamietol i z dôvodu, že tohto žalobkyňa navrhla až na pojednávaní dňa 04. 06. 2019, avšak jeho účasť na pojednávaní nezabezpečila, ani neuviedla aké nové skutočnosti by mohol svedok prezentovať. S uvedenými dôvodmi zamietnutia návrhu na výsluch svedka (nenavrhnutie dokazovania výsluchom svedka včas, nezabezpečenie svedka na pojednávaní, predmet výsluchu svedka v nadväznosti na skutkové vymedzenie žaloby) sa odvolací súd stotožňuje.

21. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil i námietku žalobkyne spočívajúcu v nedostatočnom časovom priestore na prednesenie záverečnej reči. Z obsahu spisu i zvukovej nahrávky je zrejmé, že žalobkyňa ako strana konania mala možnosť predniesť svoju záverečnú reč a toto svoje právo prostredníctvom právneho zástupcu i využila. Zo zvukovej nahrávky je tiež zrejmé, že sudca žalobkyňu následne dopytoval, či sa chce vyjadriť, na to sa táto pripojila k prednesu svojho právneho zástupcu.

22. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že zápisnica o pojednávaní dňa 04. 06. 2019 nezaznamenáva skutočný priebeh pojednávania, odvolací súd zdôrazňuje, že Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady preferencie zaznamenávania procesných úkonov súdu technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku a len subsidiárne je ponechaná možnosť vyhotovenia klasickej písomnej zápisnice v prípade, ak to súd považuje za vhodné a účelné. Paralelné zaznamenávanie priebehu procesných úkonov technickými zariadeniami a zápisnicou bude spravidla odôvodnené praktickosťou vedenia konania, zjednodušenou prípravou sudcu na pojednávanie, prehľadnejšou a rýchlejšou orientáciou v spise. Zvukovým záznamom z procesného úkonu podľa § 98 C. s. p. sa zaznamenáva jeho celý priebeh (okrem zákonom vymedzených výnimiek) a tento záznam sa uchováva aj po skončení pojednávania. Naproti tomu, vyhotovenie zápisnice v zmysle § 99 C. s. p. slúži spravidla len na nadiktovanie podstatných obsahov výpovedí a prednesov. Ak je to dôležité na posúdenie veci, zapíšu sa odpovede vyslúchaných osôb doslovne, prípadne sa v zápisnici uvedú jednotlivé otázky a odpovede k nim. Takýmto spôsobom postupoval súd aj v danej veci, čo je zrejmé z obsahu spisu, aj zo zvukových záznamov z pojednávania.

23. Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd aj odvolacie námietky žalobkyne vo vzťahu k vyhlásenému rozsudku, ako aj jeho doručeniu. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že rozsudok nebol vyhlásený okresným súdom a sudcom JUDr. Martinom Chlebom, pri vyhlásení nebolo uvedené kto sú žalobca a žalovaný, ani číslo konania, súd nedal poučenie o náležitostiach odvolania. Zo zápisnice o pojednávaní dňa 02. 07. 2019, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok jednoznačne vyplýva, ktorý súd a sudca a v akej veci rozsudok vyhlásil. Uvedené je zrejmé aj z písomného vyhotovenia rozsudku. Pokiaľ ide o poučenie o náležitostiach odvolania, toto je riadne uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku, ktorý má všetky náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 1, 2 C. s. p. Neobstojí ani námietka žalobkyne, že rozsudok nebol podpísaný, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že tento bol podpísaný sudcom mandátnym elektronickým podpisom v súlade so zákonom č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), o čom svedčí pripojená doložka o autorizácii.

24. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj odvolaciu námietku žalobkyne o nedoručení jej rozsudku elektronickou formou. Z podania žalobkyne, ale i obsahu spisu, jednoznačne vyplýva, že napadnutý rozsudok bol žalobkyňi, resp. v tom čase jej právnomu zástupcovi, riadne doručený na pojednávaní dňa 02. 07. 2019 v súlade s § 219 ods. 2 C. s. p., táto/jej právny zástupca mala možnosť sa s ním oboznámiť. Nedoručenie rozsudku do elektronickej schránky v zmysle zákona č. 305/2013 Z. z. teda v prejednávanej spore nezakladá procesnú vadu, ktorá by mala za následok porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

25. Odvolací súd ako nedôvodné napokon vyhodnotil i odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa predmetu sporu, spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočnom zistení skutkového stavu.

26. V nadväznosti na námietku žalobkyne spočívajúcu v predčasnom rozhodnutí okresného súdu z dôvodu nevykonania ňou navrhnutých dôkazov, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok (predtým Občiansky súdny poriadok) ukladá stranám konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd však nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a záver o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 C. s. p.), nie strán konania. Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom (stranou) nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi (strane) možnosť konať pred súdom (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 262/2009, 3Cdo 50/2008, či R 37/1993). Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 64/97 konštatoval, že do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník (strana) konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je však jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

27. Pokiaľ ide o zamietnutie návrhov na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov G. X. a P. X., súd prvej inštancie síce zamietol ich výsluch len z dôvodu, že žalobkyňa účasť týchto svedkov na pojednávaní nezabezpečila, hoci predtým súdu oznámila, že nie je schopná ich zabezpečiť a týchto z uvedeného dôvodu na pojednávanie predvolal súd, ktorý dôvod sa vzhľadom na uvedené javí ako rozporuplný, ani odvolací súd nevidel dôvod na výsluch uvedených svedkov. Žalobkyňa, napriek tomu, že bola poučená v zmysle § 153 C. s. p. o povinnosti uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (uvedené poučenie bolo splnomocnenému zástupcovi žalobkyne doručené dňa 12. 08. 2016, vid' č. l. 117-118 spisu), pričom uvedenej povinnosti si bol splnomocnený zástupca žalobkyne ako advokát plne vedomý, výsluch uvedených svedkov navrhla až po doručení predvolania na pojednávanie dňa 04. 06. 2019, ktoré predvolanie bolo jej právnomu zástupcovi doručené dňa 15. 05. 2019, a to podaním doručeným súdu e-mailom dňa 27. 05. 2019 o 21:06 hod., doplneným originálom podania doručeným súdu dňa 29. 05. 2019 s tým, že uvedení svedkovia majú vedomosť o stave bytu v čase jeho odovzdania žalovaným a o stavebných prácach, ktoré uskutočnila. Vzhľadom na skutočnosť, o ktorých mali mať svedkovia vedomosť - stav bytu v čase jeho odovzdania žalovaným, ktorý žalovaný v konaní v podstate ani nenamietal a skutočnosť, že zo samotnej žaloby vyplýva, že škoda mala byť spôsobená pred odovzdaním bytu žalobkyňi, t. j. do 12. 05. 2013, v ktorom čase, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, bol vlastníkom bytu OSBD Dolný Kubín, nepovažoval ani odvolací súd výsluch uvedených svedkov za dôvodný. V súvislosti s výsluchom uvedených svedkov odvolací súd zároveň uvádza, že žalobkyňa síce v odvolaní uviedla, že výsluch svedkov navrhovala od začiatku, z obsahu spisu však vyplýva, že žalobkyňa v rámci navrhnutých dôkazov navrhla výsluch svedkov, týchto však nekonkretizovala, konkrétnych svedkov navrhla až po doručení predvolania na pojednávanie na deň 04. 06. 2019.

28. Odvolací súd sa napokon stotožnil aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala náhrady škody, pričom súd správne na danú vec aplikoval ustanovenia § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 Občianskeho zákonníka. Súd žalobu žalobkyne zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, keď mal za preukázané, že ku všetkým škodám v byte došlo do 13. 06. 2013, t. j. v čase kedy vlastníkom bytu bolo Okresné stavebné bytové družstvo Dolný Kubín, nie žalobkyňa. Skutočnosť, že žalobkyňa vlastnícke právo k bytu, ktorý mal žalovaný poškodiť, nadobudla dňa 13. 06. 2013, nebolo medzi stranami sporné, uvedené vyplýva aj z listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. E. J., okres K. T.. Zo žaloby žalobkyne a krycieho listu rozpočtu zo dňa 11. 06. 2013, predloženým žalobkyňou, jednoznačne vyplýva, že ku škodám, ktorých náhrady sa žalobkyňa domáha, malo dôjsť pred odovzdaním bytu žalovaným žalobkyňi dňa 12. 05. 2013 (dátum odovzdania bytu rovnako nebol medzi stranami sporný) a pred nadobudnutím vlastníckeho práva žalobkyňou. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namieta, že na pojednávaní dňa 04. 06. 2019 uviedla, že prevažnú časť škôd jej žalovaný spôsobil po 13. 06. 2013, uvedené je v rozpore so samotnou žalobou žalobkyne ako aj s krycím listom, ktorý žalobkyňa predložila práve za účelom preukázania výšky škody. V tejto súvislosti odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie v bode 21. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia o účelovosti tvrdení žalobkyne o vzniku škody po 13. 06. 2013, keď tieto tvrdenia boli produkované až v závislosti od právneho názoru súdu vyplývajúceho zo smerovania dokazovania. Uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že žalobkyňa nekonkretizovala aké škody jej mali byť po nadobudnutí vlastníckeho práva žalovaným spôsobené. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 22., 23. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vedúcim k zamietnutiu žaloby. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala nesprávne vyhodnotenie dôkazov, odvolací súd odkazuje na bod 13. odôvodnenia tohto rozhodnutia.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov, odvolací súd, vyhodnotiac odvolanie žalobkyne ako nedôvodné, napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, pri rozhodovaní o ktorých súd správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

30. Pokiaľ ide o odvolanie žalobkyne čo do výroku o trovách konania, odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobkyne o potrebe uvedenia formulácie, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko uvedené vyplýva z ust. § 262 ods. 2 C. s. p. Pokiaľ žalobkyňa v tejto súvislosti odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 222/2016, odvolací súd dáva do pozornosti neskoršie rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré z uvedeného rozhodnutia nevychádzajú a rozhodujú len o nároku na náhradu trov (dovolacieho) konania bez formulácie v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. (porovnaj napr. 6Cdo 125/2019, 3Cdo 18/2020, 4Cdo 110/2020).

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

32. V závere odvolací súd len dodáva, že pokiaľ ide o námietku žalobkyne vo vzťahu k včasnosti podania vyjadrenia žalovaného k jej odvolaniu, túto odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú, keď žalovaný nepreukázal skutočnosť brániace mu v podaní vyjadrenia v súdom určenej lehote. Z uvedeného dôvodu odvolací súd na vyjadrenie žalovaného neprihliadal.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)